

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr. 36. ANULU XVI.

Telegrafulu ece de doue ori pe septemana: joi'a si Dumineca. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura foiei pe afara la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. iar pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

Sabiu, in 5/17 Maiu 1868.

tru provinciile din Monarchia pe unu an 8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru principiu si tiori straini pe unu an pe 1/2 anu. si fl. v. a. Inscratiunile se platescu pentru inteia ora cu 7. cr. sirulu pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Eveneminte politice.

Sabiu 4 Maiu.

Dupa o scire ivita acum in tempulu din urma, generalulu V e t t e r se va deumi ministru de resbelu. — Regimentele unguresci preste putinu se voru dislocá in statii in lántrulu patriei dice uno tel. din „Hr. Ztg.“

Maiestatea Sea Imperatulu calatoresce in 18 Maiu la Prag'a. Diuarele spunu ca calatori'a acest'a aru fi pentru cá sa se dea deschiderei unui alu treilea podu preste riulu Moldov'a o mai mare solemnitate.

In Boemi'a a fostu o odunare populara la pólele muntelui Rip si lángá satulu Krabschitz, dupa foile boeme-cechice constatáre din 20,000. Scopulu acestei adunári fá o declaratiune de cuprinsulu, ca totu poporulu este nevoitu a protestá contra contributiunei dupa avere. Diuarele nemtiesci, cari vedu pre boemi' cehii mai reu decâtu americanii pre negri, dteu, ca scopulu adunárei, dupa unu anume S. dina aru fi, a numai plati regimulu cislaitanicu nici unu feliu de contributiune. Din o resolutiune celita de unu proprietariu din Budohostic se vede parerea de reu espresa pentruca regatulu Boemiei, totu asia de momentosu cá si elu alu Ungariei, nu e consideratu intru nimic'a, fiindu desbracatu de cea mai debila umbra de autonom'a sea de mai vainte. Dupa aceea venindu asupra sarcinilor „votate de unu parlamentu strainu“ de Boemi'a, se declara ca nu voru purtá greuláti care le decide parlamentu strainu.

Despre calatoria lui Napoleonu cu famili'a la Orleans, aducu scirile telegrafice urmatórele:

Parisu 11 Maiu c. n. Imperatulu Napoleonu calatorindu la Orleans fu mai intaiu intempinat decátu primariulu cetátiei, rostindui o cuventare la care imperatulu respunde urmatórele: „Cu placere amu primitu invitarea Dvóstre, fiindca totdeun'a me simtu fericitu a me aflá ierási in mijloculu unei cetáti cari pre lángá tota pastrarea conscientiosa a reminiscentiloru celoru gloriose are o intentiune atátu de patriotica, de a se abandoná cu ardóre luptelorú munciei si a industriei. Eu amu voitu din aspectu propriu a ve constatá progresele si a ve animá convinsu fiindu ca acestea in mijloculu unei páci generale a Europei se voru puté desvoltá cu confidentia.“

Dupa aceea episcopulu localu constata prin o cuventare, ca Parisulu in mai multe renduri au fostu constrinsu de straini a deschide portile sale, Oleonulu in sa nici odata si ridica mai pre susu de tote patriotismulu si religiositate cetáti Imperatulu respunde la acestea: Sum forte miscatu de cuvintele cele nobile, ce mi leai adresatu; in loculu acest'a cu placere si aduce omulu aminte ce au pututu face credinti'a religioasa si patriotismulu adevratu pentru prosperitate si marirea unei tiori; in cetatea acest'a s'au intemplatu unu evenimentu dintre cele mai epocale ale istoriei. Riulu ce curge sub didurile ei a fostu unu bulevardu protegetoriu alu independintiei nóstre, precum au aparatu elu intr'unu tempu nu asiá de dem'ltu ruinele eroice ale armatei cel'i mari. Venindu imperatés'a si eu la Orleans spre a participa la festivatiile populare mai inainte de tote voimu a genuchiá in catedral'a cea vechia si in mijloculu reminiscentiloru celoru mari ale trecutulu voimu a implorá protectiunea tatalui cerescu pentru viitoriu.—

Din „Debate“ se vede, ca Principele Napoleonu va calatori in orientu Va cercetá Constantinopolea si Aten'a. Nu se scie deca va trece preste Vien'a séu va calatori pre mare si numai la intórcere va atinge Vien'a.

In camer'a comunelor, din Angli'a, dice „Trompet'a Carpatiloru“, fiindu interpelatu ministru lu afara asupra afaceriloru Candiei, acest'a a respunsu cá totu deun'a, ca Angli'a in privinti'a Turciei are politica sea, o politica de neutralitate; ea Turci'a, intrándu pre calea reformelor, Angli'a, si impreuna cu densa Europ'a intréga, va avea sa se felicite despre rezultatele ce se voru obtiné de populatiunile din acestu imperiu, prin introducere reformelor elaborate de marele Viziru.

Cándu unu ministru anglu pronunciai vorb'a neutralitate in ceea ce privese pre Turci'a, cu acest'a neutralitate intelege ca Angli'a, fára a fi anexatu pre Turci'a, se aiba directiunea toturorú afaceriloru acestui imperiu. Si in adeveru se póte intrebá cine-va cu totu cuventulu: cine domnesce la Constantinopole, Regi'n'a Victori'a séu Sultanulu Aziz, atátu de vedita este influinti'a Angliei in afacerile Turciei, in politica si administratiunea sea.

Cátu despre reformele cu cari se ocupa Turci'a si de cari se face atát'a sgomotu, aceste reforme potu fi forte pompoze, forte liberali, forte ecuitabili; reformele din Turci'a potu fi concepute chiaru in spiritulu seculului in care traimu, ele in sa voru puté se ajunga la nici unu resultatu favorabile pentru populatiunile de sub sceptrulu lui Mahomed. Reformele cari nu suntu rezultatu trebuntiloru, expresiunea culturai unui poporu, nici suntu simtite, nici potu prinde vre-o radacina, nici potu avea vre-o iniriure asupra colectivitati' popórelorú in favórea caror'a se pretinde ca se face vísce asemenea reforme.

Nu acum pentru prim'a ora Turci'a incercá calea reformelor. Care a fostu resultatu Hatihumumulu? A atiné pentru totu-deun'a populatiunile sub vointia a totu putintea a gintei musulmane. In Turci'a nu se cade a-si face cine-va iluziuni. In Turci'a suntu invingatori si invinsi. Invingatori nu voru impartá nici odata puterea lorú cu cei invinsi. Invingatoriulu trebuie se domnesca, invinsulu trebuie sa se supuna. Acest'a e legea Coranului, si Turculu celu mai civilisatu nu se va putea abate vre-odata dela acest'a lege. Crestiniloru din imperiulu turcu li se póte concede tote drepturile. Turcii in acest'a privintia suntu ómeni cei mai bine-voitori, cáci ei seiu ea preste drepturile ce se acordá crestiniiloru va domina totu-deun'a Turculu, supremati'a va fi totu-deun'a a Turcului. In dárnu se va chiamá in treburile statulu crestini, in dárnu se va crea, dupa esemplulu altorú staturi, consiliori de statu, cu tribunale si totu personalulu unei administratiuni regulate; in dárnu se va imprumutá legea juriului; in dárnu se va deslitui Chech Islamulu, tote persónele, se potu preface fára a se putea atinge vre-odata spiritulu Coranului.

Pre cátu tempu Turcii nu voru constitui famili'a, nu se va putea ingrádi cu nici unu elementu alt lu afara de elementulu turcu. Se póte chiamá in functiunile publice crestini de tote riturile; se potu acordá acestor'a onoruri si positioni; nici odata in sa ei nu voru ajunge a dá alta directiune spiritulu dominatoru; voru fi atáte instrumente mai multe inhamate la carulu Islamismulu.

Este adevratu ca consiliulu de statu se va constitui; este adevratu ca in acestu consiliu se voru aflá si crestini. Nu este in sa mai putinu adevratu ca acesti ómeni nu voru avea altu rolú, indemnitate la care voru fi chiamati, decâtu a sancționá prin voturile lorú decisiunile luate in consiliulu Islamismulu. Si apoi nu se póte scie de acum cari voru fi crestini cari voru fi chiamati la asemenea demnitáti? Toti acei'a cari suntu mai turci decâtu Turcii; toti acei'a cari voru cautá a face placerea celoru de susu, cá sa se mantina unde suntu,

ca de acolo se póta exercitá influinti'a lorú asupra celoru de josu. Ce voru castigá crestini avendu la cármá si crestini? ceea ce castiga nenorocitulu care este condamnatu a fi asupritu de ai sei.

Diet'a Ungariei.

(urmare din siedinti'a in cas'a deputatiloru, dela 8 Maiu.)

— Avemu sa mai insemnámu ceea ce s'a omisu in rendulu trecutulu, ca la §-lu acest'a a venitú 4 amendamente si adeca a lui Branovaczky, Manojlovics, Halasz si Maniu Aureliu.

Testulu ministerialu era acest'a: „§ 8. Tote pretensiunile ce se voru escá din despartirea celoru doue metropolii, incátu nu se voru puté complaná prin contielegere reciproca, atátu cele (pretensiuni) cari atingu metropoli'a intréga câtu si cele cari atingu diecesele séu comunitáti bisericesci séu pre individiu singurateci, se voru aduce la validitate inaintea unui tribunalu ce-lu va delegá ministeriulu justitiei spre scopulu acest'a; de altmintrea in contra otariloru si judecatiloru acestui foru se voru puté folosi tote remediile cáte le permite procedur'a civila in alte procese.“

Testulu propusu de comisiune: § 8. Tote pretensiunile ce se voru escá din despartirea celoru doue metropolii, incátu nu se voru puté complaná prin contielegere reciproca, atátu cele cari atingu metropoli'a intréga câtu si cele cari atingu diecesele séu comunitáti bisericesci séu pre individiu singurateci, se voru aduce la validitate inaintea unui foru alesu (arbitru) fiindu libere de timbru si taxe, pentru care foru fia-cara parte va alege cáte doi membri, acesti'a laolalta alegu presiedinte; in casu deca nu s'aru intielege intre sine, tabul'a regéseca va numi pre presiedinte, asisderea va numi si membri in loculu acelor'a cari in decursu de trei luni n'aru fi alesi séu aru intárdia in componerea forulu; si in contra otariloru si judecatiloru acestui foru — delaturandu tote remediile — apelatiunea se va face numai la tabl'a septemvirala, unde caus'a se va decide fára privire la ordne pre basea dreptátiiei si ecuitátiiei.“

Testulu propusu de deputatii serbi: § 8. Tote feliurile pe pretensiuni ce s'aru puté escá dinru infintiarea metropoliei románe, incátu nu s'aru puté complaná prin in-i-legere intre congresele respective, intre parti, se voru aduce la validitate inaintea judecatoriei ordinare, fiindu libere de timbru si de taxe, iera in contra otariloru si judecatiloru acestui judecatorie se voru puté folosi tote acele remedie, cáte le permite procedur'a civila in alte procese.“

Propunerea lui Aureliu Maniu deputatu din Fágetu: „§ 8. Tote feliurile de pretensiuni ce se nascu din despartirea metropoliei románe, si anume cele ce atingu metropoli'a intréga séu singuratecele diecese, incátu nu se voru puté complaná prin contielegerea ce se va incercá in amendóue congresele venitóre, se voru aduce la validitate inaintea unui senatu de siepte membri ce-lu va compune tabl'a regéseca din sinulu seu, fiindu libere de timbru si taxe, iera pretensiunile cari atingu comunitáti bisericesci séu dóra pre singuratecii individi, se via de locu inaintea numitulu senatu. In contra otariloru si judecatiloru acestui foru se va face apelatiune, cu delaturare tuturor altorú remedie, numai la tabl'a septemvirala, unde se va decide afara de ordine pre basea dreptátiiei si ecuitátiiei.“

Maniu Aureliu crede ca de óre-ce a adusu ministeriulu proiectulu de lege, scopulu de capetia a fostu sa castige bisericeii dreptate. I pare forte reu ca pre lángá tote nisuintiele de a convinge pre fratiu serbi despre dreptele si justele dorint'e

ale românilor, nu s'a putut ajunge la o înțelegere reciprocă asupra modului de procedere. Desvôlta mai departe istoricul desfacerii românilor de către serbi, și arată ca la sinodul din anul 1860 s'a pronunțat independența bisericii române de cea serbă. De atunci încôce comunele bisericesti curățu române au esit din legatură ierarhiei serbă și au venit sub puterea ierarhiei române; însă comunele amestecate cu serbii se detinura și mai departe sub potestatea serbă, până cându la cererea unei séu altei dintre părți nu se constituie o comisiune compusa din comissari episcopesci și politici și nu se ia în pertratare în fatia locului. Comisiunile aceste mesteceate, la casu cându impacarea nu succede, au de a esamina dreptulu de proprietate alu unei'a séu alu altei'a din părți. Cam acést'a e procederea de până aci, sancțiunată și de Maiestatea Sea, și după care la vre-o 31 comune cu majoritate română s'a făcutu deosebirea, însă fără de rezultatu ulterioru, pentru ca și astadi jacu procesele la ministeriulu culteloru. Aru dori că ministeriulu de culte în afaceri de aceste să nu aiba atâtu ecuitatea, ci sumum jus înaintea ochiloru. Proprietatea din posesiune comuna — biserică comunale, ca e parohiale, școle, și totu odată fundatiuni de asemenea scopuri — nu se pôte trată numai asiă, încātu să i se dea în dreptulu aceluia, carele astadi e posesorulu facticu. Acéstea l'au înduplecatu pre densulu a face propunerea sea.

Dupa Ma n i u se scôla Deak și arată câte greutăți implica deslegarea cestiunilor cari se nascu în împrejurări că și cele din desbatere și ca spre rezolvarea acestor'a e de lipsa unu tribunalu. Elu crede ca nici un'a dintre părțile litigante nu va dori, că deslegarea cestiunilor să se amâne și nici un'a nu se va legă de axiom'a qui habet tempus, habet vim (aprobare). În interesulu fia cărui'a e că să se vedă odată în chiaru cu pretensiunile de drept și de avere. E și în interesulu patriei înseși, pentru că după câtu scimu, și dlu ministru o știe acést'a mai bine, sau întemplatul la ocaziunea desfacerii din cestiune lucruri scandalôse între locuitorii de diferite limbi și înca pre loculu celu mai sântu, în biserică, și în apropierea bisericii, ceea ce n'a fostu spre zidire mare sufletesca pentru nici un'a din părți.

Pune întrebare, ca cine să judece în cestiunile aceste?

În privința acést'a sunt doue lucruri de consideratu: unulu, ca fiacărui i place că afacerile se le incredințeze unu tribunalu legalu, daru nu octroiatu, a dou'a ca în câtu se pôte execută deslegarea afacerilor din cestiune cu mai puțină pagubă de judecatoriile ordinare. Dăca cumva acést'a nu se pôte apoi ce modu legalu aru mai fi, că diel'a și regimulu să ajute?

Judecatoriile ordinare, arată, ca nu aru fi în stare a face destulu și fără de a aduce confusiune în lucru.

Dăca aru fi capitale de împartitu amanarea (késedelem) nu aru fi periculôsa. Cestiunea se înverte în cele mai multe locuri pre lângă întrebarea: cui se cuvine cas'a lui Ddiu? Procesulu predându judecatoriilor ordinare s'aru împarti pre la jurisdicțiunile respective și atunci aru trebui o parte să treacă și afara din jurisdicțiunile, cari astadi de facto nu stau în strinsa încopciare cu judecatoriile și guvernulu ungurescu. Sentințele dela tôte aceste judecatoriile aru fi de natura de totu diferita.

Nu aflu oportunu tramiterea cauzeloru din cestiune înaintea judecatoriilor ordinare, pentru că s'aru amana pre multu. Mai remanu doue moduri: compromissulu și delegatiunea. Cu compromissulu nu se pôte impacă, pentru ca sunt cestiuni pre mari și pre gingasie de deslegatu și la compromise numai unu omu judeca (aprobare). Fia care parte caută a se convinge despre parerile aceluia, pre carele lu alege și alege pre acela carele e înțelesu cu parerile ei; asiă face și cealaltă parte. Cându se adună că să compuna lucrulu, alesulu fiacărui părți caută să aducă la valôre parerile seale și pre urma decide presedintele causă. Densulu nu i aru place să ia o asfelu de respundere asuprași. Asiă dara nu e pentru compromisu.

Delegatiunea. Acést'a nu e unu modu nou și e legal; pentru că Maiestatea Sea au delegatu totu deună în procese private, cându competiția nu a fostu în chiaru, din cauza că substratul procesulu eră în mai multe comitate. Delegatiunea e asiă dara unu mijlocu legalu, precum a întăritu acést'a și dep. Halász. Întrebarea e, ca cine să delege? Dăca va delegă diel'a, contra cărei procederi nu aru ave nimic'a, s'aru îngreună apelatiunea, pentru ca nu aru pôte fi foru mai înaltu că acela pre carele l'aru delegă legiatiunea. Puterea statulu pre câtu se pôte să se tina neîmpartita. Legiatiunea privește pre diel'a împărțita cu principele. Esecutiv'a privește pre Maiestatea Sea și Maj. Sea îngreună și mijlocescu prin puterea judecatoresca dreptatea. Fără de a ave lipsa, să nu se schimbe și să nu se încungiore practica acestor'u puteri.

Vor fi casuri, în cari este necesse și asiă ce-va, dară în casulu de fatia nu va fi. Propune ca Maj. Sea să delege pre lângă contrasemnatura ministriulu unu tribunalu dela care să se face apelatiune la tabl'a regia și de aci la tabl'a septemvirală, sub cuventu, ca după filosofia de dreptu a apelatoru, aceea sentința e basata, carea din trei instanție e făcută de doue în o forma. Acést'a aru dori densulu să se urmeze cu tôte procesele mari, dară cu deosebire în cele de intensitate asiă mare că cele de fatia. Formulăza propunerea dara asfelu:

§ 8. Tôte pretensiunile escate din despartirea numiteloru doue metropoli, încātu nu s'aru puté complană prin cointelegere reciprocă, atâtu cele cari atingu metropoliă întreaga câtu și pre diecese séu pre comunitățile bisericesti séu pre individiu singurateci, se voru aduce la validitate — fără tim

bru și taxe — înaintea unu tribunalu regulatu ce lu va delegă Maiestatea Sea pre lângă contrasemnarea ministeriulu respectivu. — La acést'a procedură, se sustine numai apelatiunea cu doue grade, delatându tôte cele-lalte remedie.

V l a d u aru mai dori să se primésca în amendementulu lui Deak, ca „cauzele aceste se voru luă la apelatiune afara de ordinea proceseloru“ (aprobare).

Manojlovics și retrage amendementulu. Mai multi dep. resemna de cuventu.

Amendementulu lui Deak se primésce cu adausulu lui V l a d u

§ 9 se primésce fara desbatere.

În fine sa cetesce propunerea comisiunei fianteiale în privința drumulu de feru Hatvan-Miskolc —

În ședința din 9 Maiu la autentificarea protocolulu se nasce o desbatere asupra § 4 unde a remasu afara cuventulu „congresu bisericescu“. Propunerea lui Bonis în sensulu întregirii testulu cu cuventulu acést'a se primésce

Fiindu ca din comisiunea de 10 carea e însărcinată cu afacerea Redactorelui Federației lipsesce unu membru, Varg'a cere alegerea unuia, înse carele se știe limb'a română.

Vine acum la desbatere modificatiunea ministerială pentru greci, bulgari și magiari orientali. Și la acést'a se facu mai multe amendamente. După multe desbatere se primésce amendementulu lui Vadnai carele sună: „Aci credinciosii orientali, cari nu se tiau nici de natiunea (ajkú) română séu serbă, remanu și pre venitoriu în tôte drepturile lor care le au exercitat și până acum la dispunerea autonoma a afacerilor bisericesti și școlare, la liberulu usu alu limbei în liturgia și la administrarea averii bisericesti și fundatiuni“.

Cuventarea deputatulu V. Babesiu.

(ținuta în diel'a Ungariei, pentru emendementulu deputatilor serbi, făcutu la § 3 din proiectu.)

„Onorata casa! Partinescu amendementulu colegilor deputati serbesci în privința §-lui 3 din cestiune, lu partinescu în tôte estinderea lui, și arêtu motivele mele. (Se audimul)“

Ca se potu motiva de ajunsu fie-care parte din amendamentu, aflu de necesariu a radica și a cantari deosebitu diferințele între operatulu regimulu și cel'a alu comisiunei centrale.

Prim'a diferința, respectivă modificatiune este, că se se stêrga motivarea premergătoriă §-lui, va se dica: să se stêrga deducerea lui din art. 20 de la 1848. La ast'a nu voiu tîne cu rigóre, căci nu contine ceva essentialu, și de aceea me îndestulescu cu motivele spuse dlu deputatu ce vorbi mai înainte.

A d o u a diferința se cuprinde în aceea ca

FOISIORA.

PREAMBLARI

(reprod. din „Convorbiri literare“)

(Urmare)

II.

Ajunsu a casa, me afundă în cugetari. Familia Colonelulu H. trebe să fie lovită de vo nenorocire, gândeamu eu, căci pentru ce domnesce între densii o asiă serioșitate? Și mai ales: cum o fatia asiă frumoșă în a careia fatia luciă totu foculu teneretiei, nu gusta plăcerile virștei sale? O fatia frumoșă de 19 ani într'o gradina! Se pôte oferi ochiloru unu spectaculu mai placutu? În mijloculu verdetiei și a florilor ea nu pôte fi de câtu veselă și voișă. Verdetia i descêpta în inima o speranția vagă și dulce, și florile cu miile de colorii ei reflectă miile de gândiri ce linu se misca și se strecoară prin mintea sa. Între frumusetia și mirsolu florilor ea se afla în adeveratulu seu elementu. Pentru ce fiic'a Colonelulu nu simțesce nici o plăcere în parculu castelulu și pentru ce cându ne primblamu pe lăcu, privirea sa se ridicase spre nouri? Tenerea lină, ea trebe să fi simțitu vo durere. Închipuirea mea începă atunci a-si crea unu romantiu întregu: Unu teneru ofieru o iubia de multu. Elu eră nepotu alu Colonelulu și venia adesa în casa sa. În curendu ea luă sama că verulu seu, cându vorbiă cu dens'a era tulburatu și ca ochii

sei o priviau cu doru. Radicele amorulu strabatură și în inima ei și privirile lor duioșe se schimbă grabnicu în dulci vorbiri. Parinții vedeau cu plăcere fericirea copiiloru și încurendu se serba logodna. Dar tenerulu ofieru era de unu caracteru nestatornicu. Elu se înamora de o alta, visitele lui încetare și peste catra timpu mireasa lui primi o scrisôre prin care i se vesti în termenele cele mai convișioșe că tôte au fostu o gluma, ca suntu înrudiți, ca între rude nu pôte să fia amori și ca prin urmare aru fi o nefericire pentru amandoi dăca s'aru insoti — Ba nu! mi-amu disu, pentru ce ofierulu ar fi nestatornicu? Nu! Nu-i elu de vina, ci o sôrte fatală: În sara cându s'a serbatu logodna, suveranulu țierei declara reșoiu și mirele fu silitu să plece în batalie. La cea întei întâlnire cu inimiculu, mirele celu mai bravu din toti ofierii, facu minuni: elu se luptă ca unu erou, lua cu mâna lui trei standarduri, rani pe unulu din comandantiu dusimaniilor, care în urma acestei fapte începeau a se retrage. Tenerulu erou, obositu de atatea bravure și vedindu că camaradii sei suntu învingatori, isi îndreptă gândulu spre sine și vedea cum generalulu ei respalesce bravura cu lauda și onori și cum ilu privia cu dragoste dulcea lui mireasa, cându unu glontiu . . . celu de urma se sburase din rangurile inimice . . .

Eata pentru ce domnișoara Maria eră serioșă.

Dar pentru ce am gânditu mai departe, sôrtea sa fi fostu asiă de fatală pentru tenera fatia? Sôrtea nu face atâtu reu cum facu ômenii. Parinții tre-

bue să fie cauza nenorocirii sale: Elu, unu teneru artistu cu mare talentu, dară fara avere, o vedu într'o sêra la teatru. Ochii lor se întâlnire, peste puțin se întâlnire în persôna . . . dar parinții care ambitionau pentru unic'a lor fiica o pozițiune strălucită, cu atâtă mai multu ca aveau o stare însemnata, luandu sama despre cea ce se petrece, l'au gonitu din casa acoperindu-lu cu muștrări. Elu s'a trasu în tacere, lovit în simțirea sa ca și în amorulu seu propriu și s'a hotaritu să devie unu mare artistu, ea înse . . . Dar nici asiă, nu se pôte mi-am disu, căci parinții pară a fi ômeni cu minte, care nu suntu în stare sa nenorocésca pe fiica lor, trebuie dar să fie alifeliu . . . și începeamu ami croi alte istorii un'a mai fantastica decâtu alt'a; cându deodată mi-am adosu aminte ca domnișoara Maria nici nu fusese trista. N'am pututu să me oprescu de a nu rîde de mine însumi: Fiindcă am vedutu o fată care din întâmplare eră serioșă într'o di, mi-am gânditu ca este trista, ea trebe să fie nenorocita și fiindcă este nenorocita, trebuie ca să fie la mijlocu unu artistu saracu, parinții înamăni și unu ofieru cadutu în batalie, tôte aceste pentru ca n'a culesu flori și ca s'a uitatu la nouri!

Ridindu de aceste închipiri, m'am hotaritu să nu mai facu romantiuri. Cu tôte aceste mi-am propusu să tina promisiunea ce dadusemu Colonelulu la despartire și sa-i facu a d o u a di o vîșita.

Adoă di gasii pe amandoi parinții și pe domnișoara într'unu micu salonu, destulu de elegantu și împodobitu cu multe tablouri. Colonelulu cetea o

amendamentul propune a se asocia apriatu si chiaru autonomia bericeci gr. or. acestu feliu de asigurare lipsesce in proiectulu on. regimu, respective in a comisiunii centrale. Cumca acestu este un'a dintre temele principale a legii presente, si eu n'asiu poté gest causa pentru ce s'ar poté impedece si nega acestu? Deci prin acestu amendamentu paragrafulu la tota intemplarea se completeza, si pentru aceea-lu partinescu din tota inim'a

Alu treilea punctu de diferentia este ca colegii nostri serbi au stersu urmatorea puseiune: „intre marginile legiloru tierii“ carea o intrepusesse comisiunea centrala. On. comisiune centrala adeca propune cumca credintiosii bisericeii orientale se fie indreptatiti a-si intemeia si regula in modu liberu si — „intre marginile legiloru tierii“ — afacerile lor bisericesci, scolastice si fundationale. In principu, on. casa! n'am nemica in contra acestora. Am supusu la alta ocaziune, si o supunu si acum'a ca nu-mi potú intipui unu statuu in care ar fi permisi ori suferibila o actiune (fie individuala ori a corporatiunilor) afara de marginile legii statului. Fie-care statuu si respective fie-care regimu are dreptu nedisputabilu, chiar detorintia, a portá grige ca legile statului precum si conditionile de existentia ale lui se nu se vateame de nime. Inse chiar pentru aceea nu e de lipsa a se inarticula acestu in lege, la fie-care ocaziune, cu atáta mai putienu este de lipsa a se inarticula in legea presenta, pentru ca tocmai in acestu casu prisosesc din trei puncte de vedere. a n'ta iu pentru ca chiar in acestu §, intru intielesulu amendamentulu inca, e evidente ca se sustine Maj. Sale dreptulu de supravghiare intru intielesulu constitutionei; a d'ou' a pentru ca si in decisiunea congresului, respective a organizatiunii s'a statoritu chiar, respective s'a sustinutu dreptulu pré in. de incuviintiare; a trei'a pentru ca regimulu insusi e responsabilu, si asié dara nu poté si de securu neci nu va suferi a-busu.

Esiste deci garantia intreita in privintia aceea cumca legile tierii nu voru fi violate prin congrese. De alta parte, on. casa, aceea incisiune a comisiunii centrale este semnu chiaru de neincredere fatia cu congresulu gr. orientala, ceea ce nu poté fi intru interesulu tierii, pentru ca neincrederea dintr'o parte produce iera neincredere in cea alta parte. Deci-dara, on. casa, se privescu eu din ori-care punctu de vedere intrepusetiunea comisiunii centrale, nu o potú afla la locu si de lipsa, cu atáta mai putienu nu, cu catu insusi on. regimu nu o pusesse in motiunea sa. Din aceste cause demne de consideratiune precum in privintia logica asié si politica, partinescu amendamentulu si in acestu punctu.

Alu patrule punctu de divergentia in amendamentu este astfelu, in catu abié e lipsa alu

motivá; in testulu originalu precum si in proiectulu comisiunii centrale nu s'a prevediutu ori decisu in privintia la aceea ca cine se conchiame congresulu cându d. e. metropolitulu nu ar poté, fi din ori-care cauza, séu cându scaunulu metropolitanu ar fi vacantu. In asta privintia dara amendamentulu motivéza a se decide cumca in astfelu de casuri conchiama congresulu are sa se fica in virtutea reguleloru organizatiunii. Acestu — dupa preceperea mea slaba — nu numai ca e neincungiuratu de lipsa, ci totu odata e o dispositiune cu scopu, pe care chiaru de aceea nu se poté se nu o spriginescu.

Alu cincele punctu de neintielegere se cuprinde in aceea ca proiectulu conchiama ori face se depinda de la incuviintiare. Ma. Sele tote regulele ce componu congresulu, iera amendamentulu reguléza procedur'a fatia cu ele, intru intielesulu organizatiunii ce are se stabili in congrese si a se incuviintia de Maj. Saq.

In asta privintia indrasnescu, o casa, a servi cu o deslucire puicintelu mai detajata. (Se audimu.) De cerculu de activitate si de afaceri; adeca intei atari cari, de la natura lor, suntu a se decide repede, si la cari nici e de lipsa incuviintiare mai inalta séu cea pré inalta, ba chiaru de multe ori nia o epistola; d. e. o otárire in virtutea carei'a se alege o comisiune si se prevede cu instructiune pentru a esamina ore-cari cause; — a d'ou'a, atari cari, dela natura lor, suntu a se asterne regimulu, respective ministeriului de culte numai pentru incunoscitiare; d. e. atare decisiune in virtutea carei'a se sistéza nisce paroghii de prisosu, — in fine, atari la cari pré in. incuviintiare se recere neincungiuratu, pentru ca involve interesele mai de aprópe ale statului, d. e. infiintarea cutárei sisteme noué de invetiamentu, ori intemeiarea cutárei Episcopu nou.

Acum dara on. casa, proiectulu ordinéza ca tote aceste afaceri de natura privata, respective ca decisiunile ori otáririle congresului, ce se referescu la acestea, sa se aslérna Majest. Sele apre incuviintiare, ceea ce tocmai din privintia la natura lor nici e cu cale, nici de lipsa, ci de multe ori — nici se poté fára dauna; amendamentulu din contra pottesce ca aceste afaceri deosebibile sa se clasifice dupa natura lor in organizatiunea congresului, si sa se stabilesca in dens'a procedur'a fatia cu ele. Dreptu aceea amendamentulu corespunde, la totu casulu, mai bine scopului, e mai cu scopu, si de aceea a-si indrasni a-lu recomandá on. case.

In fine, mai este o p. opunere in amendamentu, unde se cere a se sterge spresiunea marginalitória „cele ce se reducu la acestea“ adeca cele ce se reducu la afacerile bisericesci si scolastice carea (spresiune) s'au pusu din partea comisiunii centrale inaintea afacerile fundamentali. In acés'a privintia inca credu ca amendamentulu este deplinu

indreptatitu, pentru ca aceea spresiune marginalitória ori restrictiva pe carea neci on. ministeriu nu a primit'o in proiectulu seu nu numai ca nu e de lipsa, ci — considerandu intielesulu ei bilateralu — poté fi si daunósa. Nesmintitu, sub administratiunea congresului nu stau numai institutele curatu bisericesci si scolare, ci totu feliu de alte institute filantropice, precum d. e. in Carlobetiu casi in Sobiu si p. ografi ele m. e. t. r. o. p. o. l. i. t. a. n. e. stau si trebuie se stee; si asié acele doué cuvinte marginalitória suntu intr'adeveru capabile pentru dubietati si conturbári; din care cauza iera-si trebuie se partinescu amendamentulu.

Deci din aceste cause aréate, on. casa partinescu din cea mai buna convingere si recomendu a se primi intregu amendamentulu dloru deputati serbi, facutu la §. 3.

„Alb“
S a b i i u 8 Maiu n. 1868.

Domnule Redactoru! Actulu de violentia comisú in 15 Aprile a. c. din partea comunitatei sase din Apoldu-mare, asupra unoru locuitori románi din comun'a Rodu, s'a inregistratu de repetite ori in jurnalele germane de aici; totu-déup'a in sa cu intentiunea de a marca pre locuitori din Rodu de conturbatori si a rectificá crim'a comisa de apoldieni in fatia publicului. — In interesulu dreptátiei si alu adevérului te rogu deci cá se binevoiesci a publicá urmatorea descriere credinciósa a intemplárei acestei'a fatale:

Inainte de a procede la istorisirea faptei voiu a demustrá in scurtu pré basea actelorú pretensiunea de dreptu a ambelorú comunú asupra terenului de controversa; pentru cá asif-liu fiesce care cetitoriu se fia in stare a-si formá o sentintia propria, despre procederea sasilorú apoldieni.

Padurea „Carpenii“ (Geigerschnitt) se afla cá si „Dumbrava“, de séculi in posesiunea si usuarea comuné a ambelorú comuné Rodu si Apoldu. — Dovéd'a la acés'a; conscriptiunea Iosefina din anulu 1786, prin carea hotarulu pána atónci comunú s'a impartitu; lasandu-se numai pádurile acestea spre usuare comuné. — Cu tote acestea ele in sa fára mai numai din partea Rodenilorú folosite din cauza ca acesti'a nu posedu alte páduri, pre candu Apoldienii neavendu nici o lipsa si fiindu-le chiaru si preste mána, púlnú se interesara de ele. — Pre basea posesiunii acestei'a mai eschisive se credtura Rodenii proprietari eschisivi ai pádurilorú mentiu-nate, si in anulu 1858 procesera si cu actiune cá sa se recunósca granit'a hotarului lorú preste pádurea „Carpini“; fóra in sa releptati in tote trei instantiele, din cauza ca nu putara dovédí proprietatea eschisiva.

Apoldienilorú le fu acés'a ocaziunea cea mai bine venita spre a-si incerca si ei noróculu de a espropria pré Rodeni; densii in sa pré o cale multu

gazeta; muma erá ocupata cu lucrú de mána si domnisióra desemná. Dupa ce preschimbaremu mai multe cuvinte despre partida ce facusemu, me uitai la desemnulu domnisiórei. Ea copiá cu destulu talentu de pe o acuarela cafaractulu Rinului de lângá Schaffhausen. Intrependu unu complimentu cei faceam asupra talentului sea — amu si acestu nenorocitu obicei — me intrebá deca am vedintu vodata acestu vestitu cataractu. I-am respunsu ca nu. Atunci Colonelulu incepu a-mi tiné unu discursu intregu asupra lui; spuindu-mi de la ce inaltine cade apa, cátu e de largu Rinulu, ce efectu face asupra visitorului etc., et. Dupa ce sfirsí descrierea pe care am uitat'o trei minute mai tardiu, ne amu pusu sa privimu tablourile. Colonelulu era nu numai amatoru, dar si conoscatoru, cáci mic'a sa galerie se compunea din piese fórté frumóse. Din tote facuse mai cu sama unu tablou, multu efectu asupra mea. Elu representa pre unu frumosu teneru blondu care puneá unu inelú pe degitulú giugasiu a unei fete. Ea se razema pe bratiulu seu, plecádu ochii sei in josu in vreme ce elu o privia cu nesfirsitu amóru. Scena erá asié de frumósa incátu multa vreme nu-mi putui despartí ochii de densa.

— De cine este tabloulu? intrebaiu pe Colonelu.

De unu pictoru teneru. Tabloulu a fostu premiatu la cea de pe urma espositiune de tablouri din orasiulu nostru.

— In acestu albumu, se afla fotografia lui, dise muma. Mario, fi buna, deschide albumulu si arata portretulu D-lui.

Domnisióra incetú fruntea si intorcendu filele cu graba, se opri la portretulu celu de pre urma.

„Acestu este portretulu, imi díse ea.

— Gasescu ca are o fisionomia geniála, nu-i asié?

Domnisióra nu respunde.

— Si elu traesce in acestu orasiu? urma eu, adresandu-me catra domnisióra.

„Nu sciu unde traiescu.

— Mi se pare disa muma ca a plecatu de cátvá tempu. Ilu cunoscemu fórté bine. Pe cându traia aici, elu vineá adese la noi dar, se vede c'a simtitu necesitatea sa fie in contactu cu pictori straini si, ca totu artistii, cánta in tieri straine impresiuni noué si noué materii de studiu.

Cu cátu puneamu intrebári asupra pictorului care imi insullá interesu, cu atátu respunsurile erau mai scurte. Mai cu sama domnisióra imi parú ca aru dori sa se schimbe conversatiunea. Simtiendu acés'a, vorbí despre altele, apoi luá dioa buna de la familia Colonelului. Colonelulu imi strinsé mán'a cu multa caldura, me rugá sa nu-lu uitu si-mi luá promisiunea ca voiu veni sa-i vedu de câte ori intemplarea m'aru aduce prin orasiulu lorú. Despartindu-me de placuta familie, n'am pututu sa-mi oprescu gândurile de-a nu se întóree la tenerulu pictoru, pe care se pareá ca-lu stimu asié de multu si despre care vorbiau asié de putinu. Portretulu seu asediálu pe cea de pe urma fila a albumului domnisiórei; respunsurile sale scurte; fruntea sa incetita, tote aceste dadure iar aripi inchipuirei mele.

care, dupa obiceiulu seu, futurá intre totu feliu de presupuneri. E de prisosu sa-ti le mai spunú, iubite cetitoru, fiindca nu tíeru ajutá intru nimicu a allá ad-verulu, cum nu m'ad ajutato nici pe mine. Vredu, nevredu, am trebuitu sa me hoteréscu a remané indeplina necunoscintia a causei seriozítatii domnisiórei care in se imi pareá a fi in raportu cu portretulu tenerului pictoru. O data acés'a hotarire luata, imi indreptai gândulu spre altele si intrebându-me in ce tíera am se me ducu, imi vení idee sa visezú cataractu Rinului de la Schaffhausen pe care ilu vedíusemu desemnatu de Domnisióra H.

Peára Englitera, traéasca Rhinulu! si plecái spre laculu de Constantia.

Ce omu inconstantu! vei díce iubite cetitoriu. Nu tagaduescu ca acés'a este o gresiela a caracterului meu, dar din acés'a cauza me duceamu la Constantia.

Cu dramulu de feru si cu vaporulu se cataratorescu rapede. Nu tinú multu si ajunsei la laculu de Constantia, peste care trecui rapede si dupa vo cateva ore eram in Svítiera la Schaffhausen. Nu departe de acestu orasiu este vestitu cataractu alu Rinului, a cáruí grandiosu aspectu imi luá mai multe ore. Cataractu Rinului este... fórté frumosu. De nu lai visitatu inca, iubite cetitoriu, tí dau consiliulu sa te duci sa-lu vedi.

(Va orma).
Iacob Negruzzi

mai comoda. — Indata ce se fini procesul încercării ce n'a mai încercat nimenea, executiunea unei sentințe negative, cerendu că Rodeni să se scotă executiv din posesiunea „Carpinilor“; fura însă din partea In. tribunalu supremu reieptati și îndrumati a-si cercă dreptul acest'a pre calea acțiunii. — Dara acest'a nu le veni la socotela! — Nu desperă însă; ci cercară, ce nu le-a succedut pre calea legii, pre calea politica. — In 10 Octobru înaintă la oficiatul scaunulu din Mercură o suplica, prin carea cerură că: „să li se concedă lor singuri lemnaritul în padurea comună „Carpini“, demandându-li-se totu deodată Rodenilor, că densii sub daun'a executiunii militare să nu cutedie a se mai apropiă de padurea acest'a.“ — Oficiatul din Mercură încuviință indata petitul Apoldienilor. Inalt. Guvernu încă nulificand în urm'a recursului comunei Rodu, resolutionea oficiatului, îndemnă pre Apoldieni în sensulu decretului In. tribunalu supremu, din nou la înaintarea acțiunii finium regundorum pre calea legii. — In fine se resolvira Apoldienii și procesera și cu acțiunea acest'a; prevediendu însă ca nu le va succede a reuși, abdsiera pre unu tempu de ea, întorcendu-se iera la calea politica și suplicandu că sa le se dea asistentia de 50 ostasi spre a-si pune granita hotărului preste padurea „Carpini“; ceea ce Instantia prima iera le concesse indata. — Sirmanii Rodeni se vediară siliti asi cantă refugiulu iera la In. Guvernu, și iera cu succesu bunu; căci In. Guvernu nimici din nou dispositiunea Oficiatului din Mercură demendându totu deodată că se faca dispositiunile necesse spre susu tinerea statului quo și delaturarea actelor de violentia, — și decisiunea acest'a a Guvernului se întari și din partea In. Ministeriu de Interne prin In. Ordinatiune din 1-a Ianuaru 1868 Nr. 29151 1867.

Nesuccedendule deci Apoldienilor neci pre calea politica, de a espropriă pre Rodeni din padurea „Carpini“; încercare în fine ce nu lea succedut pre calea drépta, pre calea violentiei! In 15 Aprilie a. c. se strinsere, după cum se suna în urm'a unui concludu alu comunității vreo 600 sasi, proviedintii cu vreo 200 de puscă, nenumerate pistole, furcicie și securi, și astufeliu organizati purcesere sub conducerea antistiei spre padurea „Carpini“ că se o ia de pre facia pământului. — Planulu se puse în deplinire. — Rodeni aflându despre acest'a trimisere indata pre antistele și notariulu comunale. — Oficiatul din Mercură, că se medioccesca o dispositiune grabnică spre delaturarea atârui actu de volnicia; rogerea acest'a fū însă simplu ignorată, în urm'a careia antistele din Rodu isi perdū chiaru și voi'a de a se mai reintorn'a acasă. — Sosindu însă notarulu cu vestea neînburătoare, plecare vreo 20 de Rodeni, — căci aici multi în tota comun'a nu se aflau, — că se încece atare învoire cu apoldienii, și sosindu desupra padurei „Carpini“ trimisere la denii o deputatiune din oratorele și notariulu comunale constatătoare, că se îi rōge se încete cu devastarea până se va decide caus'a în calea legale. Deputatiunea fū însă indata prenta, și oratorele rodenu maltratatu; — audindu în fine apoldienii ca se mai afla cativa Rodeni desupra „Carpinilor“, navalira indata cu totu asup'a acestor'a și aflându descarcara nenumerate focuri asup'a lor astufeliu ca Cassierulu, celu mai onorabilu locuitoriu din Rodu, de trei plumburi lovit, indata a picatu mortu, altu locuitoriu fu astufeliu vulneratu, cătu a-bea nu sis datu încă viața, — ceilalti prindiendu fug'a fura urmariti, pene ce ascundenduse printre arbori, abea seapara de furi'a sasiloru; ier unu sirmanu betranu, nepotenduse scapă prin fuga și picându în mână furatiloru, fu atâră maltratatu până ce remasa că mortu.

Acest'a e Dle Redactoru bravur'a circumspetitoru din Apoldul și o astufeliu de crima îndevărată voiescu Dloru a o califică de apărare silita. — Ce scii, ce vâ mai esp'ăna la urmă; ca până acum'a densii se afle nesuperati, — cu tōte ca au aplicatu apărarea silita chiaru și incontr'a comisiunii investigătoare. — Causă s'a suscernutu însă In. Guvernu alu țierei, dela care cu deosebire acceptămu dispositiuni grabnice de asigurarea vietiei cei amenintate a Rodenilor! *)

unu individuu bine informatu.

*) In acestu obiectu mai avem o corespondintia și mai detaliata, pre carea cerendu lips'a o vomu publică.

Principatele române unite.

Ieri 28 Aprilin, noulu aginte și consule generalu alu Franciei, domnulu Melinet, a pres ntatu M. Sèle Domnitoriulu, cu totu ceremonialulu obișnuitu, epistolele sèle de acreditare pre lângă M. Sea Domnitoriulu Româniloru. Publicămu aci indata atātu discursulu represintantelu Maiestatii sèle Imperatorele Francesiloru cătu și în respunsulu Mariei sèle Domnitoriului, sicri fiindu ca Romanii le voru citi cu fericire și voru striga, acum că totu deuna, Traiasca Imperatulu! Traiasca Franci'a! Traiasca Romani'a și Soveranulu ei!

Discursulu Dlui Melinet.

„Maria Ta,

„Am ondre a depune în mânele Altetiei vōstre epistolele prin cari Imperatorele, augustulu meu soveranu, me acredita lângă Altetia vōstra în calitate de aginte și consule generale alu Franciei.

„Me fericitu c'am fostu deadreptulu insarcinat de Imperatorele a oferi Altetiei vōstre asicurarile constante sèle amicie, precum și espressionea sinceriloru sèle urări pentru fericirea personale a Altetiei Vōstre și pentru propasirea natiunii romane.

„Cutezu a speră, Mon-siōne ca, buna voinția a Altetiei Vōstre, imi va inlesni misiunea cemi este incredintata, și voi fi fericitu de voi parveni prin propriele-mi siliti, de a cresce încă, de este cu putintia, — raporturele de mutuale simpatia și de interese comune ce au fostu totu deuna între Franci'a și Principatele-Unite, Valachi'a și Moldavi'a.“

Maria Sea a respunsu:

„Primindu epistolele ce te acredita în calitate de aginte și consule generale lângă mine, sunt fericitu de a avea din nou ocaziunea de a espume întrêga mea recunoscintia pentru viulu interesu, simpatie și sollicitudinea ce Maiestatea Sea Imperatorele, augustulu soveranu, a avutu totu deuna pentru Romani'a.

„Vediu cu fericire o noua dovêda a binevoitōreloru sèle dispositiuni, în graciōsele asicurări cu cari Maiestatea Sea a bine voitū a te insarcinā în parte, și sunt adencu misicatu.

„Fii convinsu, domnule aginte și consule generale, ca Romani'a nu va uită nici odată totu ce a facutu Franci'a pentru dens'a și i va pastră pentru totu deuna simțiminte de cea mai viua recunoscintia.

„Guvernuulu meu se va grabi a-ti face misiunea cu care esci insarcinat, cătu se va putea mai lesnicioasă și mai placută și n ori ce împregiurări poli contă pe sprijinulu meu.“

Anunciamu cu fericire ca scirea respentida mai alalta ieri despre iniatiava ce a luat cabinetulu de la St. Petresburg, pentru desființarea regimului consulari în Romani'a s'a adevăritu. Guvernuulu Maiestatii Sele a nsarcinat pe d. de Offenberga aginte și consule generale alu Rusiei în Romani'a, spre a trată cu guvernulu românū acest'a chestiune atātu de însemnată pentru noi și a o regulă printru unu tratatu. Guvernuulu românū a nsarcinat din partei cu acest'a mare chestiune pre domnulu Steege, care a bine voitū a primi. Impartisindu Româniloru acest'a frumoasă scire, exprimămu în acest'a privintia simțimintele nōstre de recunoscintia și guvernulu Rusiei și guvernulu României, sasceptămu cu nerebdare daru cu încredere se putemu esprime, totu astu-felu, recunoscintia nōstra tuturor celoru-lalte puteri.

Varietăți.

Comitetulu Asociatiunii, în siediția sea lunaria din urmă, a desbatutu vreo câte-va momente de însemnatate. Intre aceste a fostu o hârthia a societății din București „Transilvani'a“ către comitetu, în carea comunica actele sèle cu Asociatiunea nōstra în semn de reciprocitate; alu doilea momentu ad su de pre tapetu, de Ilust. Sea dlu consiliariu de curte în pensiu, cav. Bolog'a este: a caută unu modu de a respandī ide'a de asociatiune în poporu, precum e și la cele-lalte natiuni colocuțorie. Nu vomu anticipă nici unulu din aceste obiecte din causa, ca și insusi comitetulu condusu de gravitatea lucrului n'i a decisu încă nimic'a meritoriu, ci a delegatu din sinulu seu comisiuni spre a medită și apretii cu deosebire chestiunea din urmă, și a cantă că modulu realizării se fia libera de ori-ce greutăți.

Archiducele Albrecht, în calatori'a sea de inspectiune a sositu în 11 Maiu în Brădu (Croatia) și a fostu întepinat serbatoresce din partea tuturor autoritatiloru.

Generalulu de cavaleria și totu odată comandantulu generalu din Bud'a, Principele Liechtenstein, se sună, ca vrea să se retraga din postul seu. Acum spune „N. Fr. Bl.“ ca s'a abiatu dela acestu propusu.

Teatralu. În legatura cu cele din numărulu 29 alu acestei foi, impartă-imu după „G Tr.“ ca trup'a dlui Pascaliu a sositu în Brăsovu și ca indata după sosirea dlui Directoru se voru începe acolo representatiunile. Cea dintăiu eră fipsată pre eri s'era. Din sciri private aflămu că petrecerea în Brăsovu va fi pentru 11 representatiuni. După aceea va continuă calatori'a artistica la Săbiu și mai departe în alte locuri. Acestea deocamdata spre sciintia acelor interesati cari ne facu întrebări despre sosirea asociatiunii teatrale.

Conturbare de pace. Sub acestu titulu aflămu insiratu în mai multe diuarie o intemplare dela Kis-Terenye în comitatulu Neogradului. Ans'a a dat o comasarea locurilor în numit'a comună. Judele scaunulu s'a vediatu silitu, că spre demolirea opozitiunii făcute din partea țiereniloru se recuire pre vice-comitele din Balassa Gyarmath de ai esoperă ajutorulu bratiului militariu. Acest'a a și urmatu punendu-i-se la dispunere două companii de infanteria dela reg. Sachsen Weimar nr. 64. — Unu astfelu de casu se intemplă de onedile și în Transilvani'a la Ispănilak. — Respectivii deregatori aru trebui să cunte a evita astufeliu de intemplări și se fia mai cu multa consideratiune către pasurile poporului.

Tōte obiectele comōrei dela Petros'a, cunoscuta țierei sub numele de Cloca cu puil de aur, cum și tōte obiectele bisericesci radicate atātu din museulu de anticități cătu și din museulu bisericescu din București, printru unu ordinu alu dlui fostu ministru alu instructiunii publice, Dimitriu Bratiann, fără scirea comitetului archeologicu, fără scirea cameriloru, s'au întorsu în țiera cu unu comisariu alu museului de Kensington Joi la 18 ale curentei, și a două di Vineri, esaminandu-se de către comitetulu archeologicu întregu, s'au și datu în mână dlui conservatoru până la asediarea pre la locurile lor, liberandu-se dlui Piers comisariulu englezu actu de primirea lor.

Satisfactiunea nōstra este pre deplinu în acest'a privintia; remâne acum să scimu cătu a platitu d. ministru din bugetulu celu grasu cu libera voia spre virimente de fonduri, pentru întōrcerea acestorū nestimate ale țierei.

Dorim să scimu, și cerem să scimu, cătu a costatu pre țiera afacerea espositiunii. Credem că representatiunea natiunală va apretia acest'a cerere a nōstra și-si va face datori'a. „Tr. Carp.“

O mare catastrofa s'a intemplatu pre calea ferată în Americ'a. Unu trenu cu voiagiori esindu din sine nōptea s'au cufundatu într'o prapastia îngrozitōre, și în cadere au luat focu vagōnele. Eră spectacolulu celu mai înfloratoriu. În josu haosulu, resonandu de țipetele celoru ce se cufundau în prapastia în mijloculu flacariloru care-i consumau; în susu cadaverile sburandū din stâncă în stâncă sdrobite, că sa se cufunde în chaosu. Familii întregi au peritu într'acasta grōsnică catastrofa.

Nr. 3 Publicare.

Subînsemnatulu deschide cancelari'a sa de Advocatura în Sibiu, dela 1a-Maiu pene la 1a-Iulie a. c. în strad'a iernei Nr. 150, iar de aci încolo stabili în strad'a orezului Nr. 393; cas'a dl. Dr. Szabo, acum a Seminarului archidieceșanu gr. or.

Dr. Ioan Borcia

Advocatu prov. și fiscalu consistorialu.

Burs'a de Vienn'a.

Din 4/16 Maiu 1868.

Metalicele 5%	56	Act. de creditu	182 40
Împrumut. nat. 5%	62 30	Argintulu	114 65
Actiile de banca	702	Galbinulu	5 55%